

БАРИ МАЛЦБЪРГ ТЕХНОЛОГИЧНИ ВАРИАЦИИ

Превод от английски: Деница Минчева, 2016

chitanka.info

Невъзможното отнема малко повече време.

За своите многобройни престъпления срещу Федерацията, които далеч не беше нужно да му се разясняват (защото той отлично осъзнаваше вината си и защото целият му живот, според него, беше една голяма улика срещу него), Фриц беше заточен в Четвърто подразделение на Света на обречените, което в действителност се явяваше изкуствено климатизираната шеста луна на Нептун. Там му обясниха, че за да изкупи многобройните си престъпления срещу Федерацията и да заслужи свободата си, той ще трябва да изобрети универсален разтворител. В замяна на образец от разтворителя той щеше да бъде напълно свободен да се върне към предишния си живот. Разбира се, под надзора на Федерацията.

Фриц им обясни ключовия проблем с изобретяването на универсален разтворител — той би разтворил всеки възможен съд, така че няма как да се обособи. Те му отвърнаха, че това си е негов проблем. Той попита дали ще е достатъчно да предостави формула, която да бъде изпълнена от разнообразните техники на Планетата на обречените. Те му отвърнаха, че това не е допустимо, че вече разполагат с множество формули и имат нужда от доказателство, че веществото работи. Държаха се изключително любезно. Всички на Планетата на обречените бяха много сговорчиви. Тяхната роля не беше да се държат осъдително. Считаха се, че заточението само по себе си е достатъчно стресиращо. Това, което им беше нужно, обясниха те по най-любезния възможен начин, бяха резултати. За целта му предоставиха напълно оборудвана лаборатория и, при желание от негова страна, асистенти.

Огорчен, Фриц обсъди положението с тримата си съквартиранти в Мрачното обиталище. Всички те бяха прекарали там много по-дълго време от него. Бързо установи, че не може да очаква съчувствие от тях. Един от тях беше работил върху вечен двигател в продължение на години. Друг се беше провалил в търсене на антигравитация, независимо от някои интересни нови наблюдения в областта на металургията. Третият, който преди няколко години беше решил, че е

конструирал работещ дезинтегратор, беше успял единствено да взриви половината си лаборатория по време на демонстрацията пред администраторите и да обгори едната си ръка, поради което твърдеше, че все още не може да извършва деликатна работа с нея.

— Много е просто — обясни му човекът с вечния двигател. — На всеки от нас е даден по един древен научен парадокс, невъзможен за решаване по условие. С други думи — ние всички сме с доживотни присъди. Но, виж, ако наистина успееш да се противопоставиш на законите на физиката, Федерацията с радост ще се възползва от успеха ти и, да, ще те освободи за благодарност. Така или иначе, на тях не им липсват потенциални затворници.

След задържането и заточението си, Фриц беше придобил особено цинично мнение за Федерацията — беше започнал да подозира, че тя е една автократично управлявана общност, която се интересува единствено от поддържане на собствената си власт и третира всеки обществен протест като престъпление — но въпреки това техническото му образование и опит все още бяха в основата на неговия светоглед и той откри, че му е трудно да приеме думите на човека с вечния двигател.

— Те не биха ни възложили невъзможни задачи — отговори му Фриц. — Все пак Федерацията е основана и управлявана от логични разумни принципи. Ако дадена задача не може да бъде изпълнена, те няма да я възложат. Мисля, че това е вид изпитание.

— Разбира се, че е изпитание — обади се човекът с антигравитацията. — Изпитват нашата наивност.

— Един универсален разтворител ще прояде всеки възможен контейнер — включи се и човекът с дезинтегратора. — Няма как да бъде съхраняван.

— Да, и аз това им изтъкнах.

— Изтъкнал бил той — каза онзи с вечния двигател и сръчка онзи с антигравитацията в ребрата. — И те какво? Веднага приеха аргумента ти и ти дадоха друга задача?

— О, не — поясни Фриц. — Казаха, че това е мой проблем.

— Именно — каза онзи с вечния двигател. — Същото казаха и на мен. Аз, впрочем, съм прекарал тук половината си живот и, преди твоето пристигане, бях най-новия член на групата. Разбира се, такива

като теб се появяват постоянно, така че с времето натрупах известно старшинство, нали, момчета?

Грубият им смях беше прекъснат от сигнала за придвижване към служебните помещения и Фриц откри, че няма желание да продължи този разговор по-късно. Явно всичко, което беше чул за Планетата на обречените, беше вярно. Въпреки че заточениците живееха заедно и бяха в почти постоянен контакт помежду си, те всъщност водеха доста уединено съществуване и предпочитаха да не общуват с другите. Това от една страна се дължеше на обсебващата природа на задачите им, които поглъщаха цялото им внимание, а от друга на характерните черти, обичайно присъщи на хора, имали глупостта да се противопоставят на Федерацията — маниакални, инатливи егоцентрици. Всъщност, Фриц реално на нищо не се беше противопоставял, просто на няколко пъти беше спирал, за да помисли дали Федерацията наистина упражнява чак толкова благотворно влияние, колкото внушава на всички. И тези негови колебания явно се бяха оказали достатъчно сериозни, за да привлекат вниманието на Надзорниците.

Във всеки случай беше късно да се тревожи за миналото. На Марс беше водил съвсем различен живот и беше имал контакти с хора, за които, ако се замислеше, вероятно щяха да му липсват. Но светогледът му, както често се случваше на Планетата на обречените, вече се беше стеснил до собственото му настоящо положение и той беше решил да приеме условията на заточението си. Той щеше да изобрети универсален разтворител и щеше да намери съд, в който да го обособи, и щеше да го представи пред Борда и щеше да получи свободата си. Веднъж освободен, той можеше да разнесе информацията за условията тук по всички градове на Марс, но, кой знае, можеше и да не го направи. Нямаше как да планира толкова далеч напред. В едно обаче беше сигурен — не желаше да има нищо общо със съквартирантите си, нито с останалите заточеници. Считаше, че далеч ги превъзхожда интелектуално и намираше цинизма им крайно деградивен.

Как Фриц успя да изпълни условията на поставената му задача и как изобрети не само универсален разтворител, но и вариращ пропанов пръстен, който му придаваше и други необичайни променливи свойства, е информация, която попада извън рамките на тази история.

Съгласно правилата, установени от множество Закони и Наредби, разпространяването на технологична информация е не само опасно, в случай че тя попадне в грешните ръце, но и изключително скучно за повечето хора, които нямат никакъв интерес към устройствата, които управляват живота им, стига те да са изправни. Нито пък има причина да проявяват интерес! Достатъчно е да кажем, че след известно време, като разчиташе на предоставеното му лабораторно оборудване и като пренебрегваше подигравките на останалите осъдени, Фриц изпълни задачата си и, следвайки установената процедура, даде заявка за явяване пред Борда, която беше одобрена. Когато съквартирантите му подразбраха, че той сериозно смята да се яви пред Борда, тяхното презрение нямаше граници, но Фриц не си позволи да се засегне от нападките им.

— Ти си истински глупак — каза му онзи с вечния двигател, който го критикуваше най-грубо и непримиримо от всички. — Защо изобщо ги занимаваш? Това е цялата идея на наказанието — задачите са напълно неразрешими по природа!

— Не и с универсалния разтворител — отвърна Фриц и си позволи една съвсем предпазлива лична усмивка.

— Никога повече няма да си добре дошъл тук!

— Това е без значение — увери го Фриц. — Все пак, аз ще бъда свободен.

— Глупак. Какъв глупак — повтори онзи с вечния двигател и се запъти решително към вратата с намерение да напусне демонстративно, но в раздражението си беше забравил, че вратите са заключени по това време и успя единствено да нарани носа си. При това другите двама скочиха и се разсмяха почти толкова грубо, колкото обикновено се присмиваха на Фриц. Той обаче с присъщото си спокойствие и любезност вече беше престанал да обръща внимание на техните думи и се беше концентрирал върху предстоящата си среща с Борда на сутринта.

В хода на продължителното си заточение и възложеното му научно проучване, Фриц отдавна вече беше проумял, че Федерацията действително е закостенял и жесток режим, прилагащ поголовни репресивни мерки, за да поддържа на всяка цена своята разточителна власт и че Планетата на обречените беше чудовищно средство не само да се накажат дисидентите, но и да се експлоатира максимално тяхната

изобретателност. Всички тези прозрения обаче бледнееха в сравнение с неговото лично постижение — да намери решение на един от най-старите научни парадокси. В сравнение с този успех, корумпираната Федерация беше без всякакво значение. Разбира се, корупцията беше налице, но Фриц, който не си падаше по сериозните интроспекции, реши, че тя е присъствала през по-голямата част от световната история и че в крайна сметка важни са индивидуалните постижения, а не общата съдба. Ето защо той се яви пред Борда във ведро и оптимистично настроение и, без да се колебае, описа какво беше постигнал.

— Това е забележително — казаха те и по изразенията им личеше, че наистина са удивени и доволни. — Но къде е самият разтворител?

— Нося го с мен.

— Така ли? — в тона на членовете на борда се прокрадна съмнение. — Колко интересно. И къде е контейнерът?

— Ами, виждате ли — обясни Фриц, — аз съм контейнерът.

— Моля?

— Аз съм контейнерът и разтворителят е вътре в мен.

— Но това е невъзможно.

— Напротив.

— Разбира се, че е невъзможно — възрази Бордът доста емоционално. — Ако беше вярно, разтворителят щеше да ви разяде напълно и вие нямаше да сте тук...

На Фриц му хрумна, че Бордът губи цялата си достолепност, когато е под напрежение, за което той можеше и сам да се досети, ако беше обмислил въпроса. Сега обаче той трябваше да вземе предвид загубата на собственото си достойнство. Бордът, в крайна сметка, се беше оказал не по-малко човечен от него самия. Тук можеше да се извади някаква поука, да се направи извод за надделяващата сила на човешката природа, но той нямаше желание да се задълбочава в този въпрос точно сега. Вместо това отговори:

— Разбира се, в това е идеята. Разтворителят ме разяжда отвътре точно в момента. Бях предвидил да има отложено действие.

Внимателно той извади от джоба си приготвените схеми и диаграми, също тъй внимателно ги постави пред изумените мъже и тъкмо тогава, когато разтворителят най-после достигна критичната си

точка, с една последна тежка въздишка, той започна да се разпада. Ах, как само се разпадна! Първо се разничиха молекулите, после се разкъсаха стените на клетките му, вътрешностите му свободно се размесиха, докато стените на цялата му самоличност рухнаха и той се превърна в маса безумни атоми, които под въздействието на веществото...

... се разпиляха навън.

Освободеният разтворител погълна пода, стените, самият Борд, а накрая и цялата планета, докато накрая всичко, което остана от Федерацията в тази трудна зона, беше една огромна слузеста маса универсален разтворител с размера и формата на бившата планета. Тя си остана там, обособена в стабилизиращото празно пространство и напълно недостъпна като символ за всички, които биха имали желание да се борят за своята индивидуалност. Планета-маяк на революцията, символизираща силата на човешката воля.

Но за този блестящ триумф, постигнат в невъзможни условия, за падението на Федерацията и за героичните, смели и в крайна сметка успешни опити на опозицията (на която ѝ се наложи да търси доста изобретателни методи за оцеляване) да се наложи няма да говорим сега. Това е част от нашите велики фолклорни предания и вместо да задълбочаваме в тази тема, ще минем към следващия експонат в нашето изложение, където ще видите демонстрация на първото и единствено изнамиране на квадратурата на кръга.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.